

**Judicium Grave à Domo Dei, Omnibus Templorum,
Processionum, Et Qvorumvis Sacrorum, Dum Irreverenter
& Impie Divinis assistunt, Dehonestatoribus formidandum**

Pragae, 1670

Reverendissimo Et Celsissimo Principi, Domino, Domino Matthæo
Ferdinando Archi-Episcopo Pragensi, S. R. I. Principi, Legato Nato, Regni
Bohemiæ Primati, Sac: Cæs. Regiæqve Maiestatis Consiliaro, &c. ...

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54878](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54878)

REVERENDISSIMO
ET CELSISSIMO PRINCIPI,
DOMINO, DOMINO

MATTHÆO

FERDINANDO

ARCHI-EPISCOPO

PRAGENSI,

S. R. I. PRINCIPI,

LEGATO NATO,

REGNI BOHEMIÆ

PRIMATI,

SAC: CÆS: REGIÆQVE

MAIESTATIS CONSI-

LIARIO, &c. &c.

Vitam & Felicitatem.

* 3

Quod

EPISTOLA

Quid dolēter jam
 suā atate ingemi-
 scens, de Orientali
 questus est Ecclesia
 S. Joannes Chryso-
 stomus hom: 36. in
 1. ad Cor: idem ho-
 die multi zelo divini honoris pleni,
 in Occidente queruntur: *Ecclesia*
nunc est similis mulieri, quæ à veteri
prosperitate excidit, & multis in locis
sola tenet symbola antiquæ illius felici-
tatis. Et monilium quidem solas osten-
dit thecas & arculas, divitijs autem est
privata. Ut enim reliquas omnes,
 quibus affluebat, virtutum taceam
 dotes, quàm copiosâ abundabat pie-
 tate in publicis Conventibus, religi-
 one in Templis, devotione sub Sacri-
 ficijs, modestiâ in Supplicationibus,
 reverentiâ & taciturnitate in Ecclesi-
 asticis solennitatibus! Ipse habitus
 precantium Christianos prodebat &
 tota

DEDICATORIA.

tota exterioris hominis compositio, sacrumne an profanum, quod agitabatur, esset, manifestabat: neque structuræ magnificentiâ, aut fabricæ specie dignosci à profanis ædibus Ecclesiæ opus habebant; actiones ipsæ Christianorum illic obitæ, sanctitatem loci, & dignitatem operis loquebantur. At nunc majorem partem excidit ab hac veteri prosperitate Ecclesia! & amplissima quidem ostentat Tempora, magnificentissimas vendit Basilicas, vacuas nimirum, & *solas monilium thecas & arculas*, quia *divitijs* sinceræ pietatis, fervoris & religiositatis *privatas*. Numerosissimas etiam ordinat Supplicationes, quotidiana instaurat Sacrificia, & frequentissima ad expositum Eucharistiæ ferculum cogit conventicula: Sed in his omnibus *sola plerumque videri est symbola antiq. æ illius felicitatis*. Ita omnia ab adipata illa pieta-

EPISTOLA

tis pinguedine exsucca, à fervoris vi-
 gore emarcida, à pijs affectibus, &
 religiosis actionibus sunt jejuna. Ipsa
 ferè sola externa pietatis *symbola*,
 Cruces & Vexilia Processionibus, Al-
 taria oblationibus, SS. Eucharistia
 publicis precibus, totam solennitatè
 & Religionis formam ac speciem fa-
 cere debent: ità cætera nostra omnia,
 sanctitatis, devotionis omnis sunt
 vacua. *Nihil jam sunt res nostræ, nisi
 lex quædam & consuetudo* (luget idem
 S. Doctor hom: 29. in cap: 13. Actor:)
*& Religionis quædam species. Venit
 Pascha, magnus strepitus, magna tur-
 ba, non enim dixerim multi homines;
 neque enim est hominum turba. Venit
 Festivitas, venit solennis Supplicatio,
 magnus concursus, magna colluvies:
 Sed num hoc putatis esse pietatis, conti-
 nuò communioni adesse? (quærit idem
 ibidem) hoc nihil est, nisi quid lucrifa-
 ciamus; melius manere domi. Etenim*

Pro-

DEDICATORIA.

Progenitores nostri Ecclesias edificaverunt, non ut è domibus congregatos nos mutuò ostendant; hoc enim & in foro, & in balneis, & in pompa fieret; sed ut meliores nos faciant.

Verùm licèt his querelis locus sit in multis fortè alijs Ecclesijs, in desponsata tamen Tibi **CELSISSIMÆ PRINCIPIS**, Bohemiæ nostræ Archiepiscopia, Te quidem Præsule, minimè locum ijs fore, spem certissimam facit Apostolicus prorsus zelus, quo omnia hæc Sponsæ Tuæ inquinamenta, & dehonestamenta, persequeris. Et fortunatum profectò inclitum Bohemiæ Regnum, cui talis in Te obvenit Pontifex, qui ex Apostoli ad Ephes: cap: 5. mente: *sicut Christus diligeret Ecclesiam, in idunicè intentus, ut exhiberet illam gloriosam, non habentem maculam aut rugam, aut aliquid huiusmodi, sed ut sit sancta & immaculata.* Quid enim tibi non pol-

EPISTOLA

liceatur, ab ardenti Tuo *Domûs Dei*
zelo? qui mox in principio Archi-
 Pastoralis muneris ita totum Te *co-*
medit & occupavit, ut indisciplinatos
 Discolorum, in Rebus & Locis sacris,
 non ferens mores, Autor mihi fueris
 & Impulsor, hoc ipsum opusculum,
 ad eorum effrontem audaciam retun-
 dendam contorquendi: materiam
 quasi scribendi ministrando, è qua
 infrunitorum abusus corrigerentur,
 & piorum mentes in devotione ro-
 borarentur. Et verò pridem jam
 antè luculenta ardentis hujus fervo-
 ris, quo cum Regio Vate diligeres de-
 corem Domûs DEI, præbuiſti indi-
 cia, quando vetustum jam, & pene
 obsoletum Divi Nicolai Veteris-Pra-
 gæ Templum, in decentissimam for-
 mam, & tantùm non in novitatem
 redegisti; & alterum D. Joannis in
 rupe, à fundamentis magnificè exci-
 tâsti: illud insuper piâ & felici solici-
 tudi-

DEDICATORIA.

tudine procurans, ut in primis illius
 Domûs DEI ponendis fundamentis,
 Augustissimas LEOPOLDI Cæsaris,
 & Serenissimas LEOPOLDI Archi-
 ducis manus, haberes ad locandum
 lapidem adjutrices. Quibus, aliisq;
 plurimis, eximij, quo pro Ecclesia
 DEI arderes zeli exemplis, id nimirum
 assecutus es, ut Divina Majestas, quæ
 vinci se obsequijs non patitur, Te pri-
 mùm in Ecclesiæ Regina-Hradecensis
 Proto-Episcopum, & postmodum in
 Metropolitana Pragensis Archi-Epi-
 scopum evexerit, etiam hodie omni-
 bus ita demonstrans, *quicumq; honori-
 ficant eam, glorificandos esse. 1. Reg. 2.*
 In hunc autem Pastoralis Officij elatus
 apicem, memor, qualẽ fidei Tuæ com-
 missam acceperis Sponsam, usque ad
 zelotipiam, pro ejus integritate, con-
 tra inferni Corrivalem, ardere videri
 potes: quando Angelum illum Apo-
 calypticum Ephesi Episcopum imita-

EPISTOLA

tus, non potes sustinere malos. Apoc: 2.
 sollicitus unicè cum Apostolo, *Virgi-*
nem castam exhibere illam Christo 2.
 Cor: 11. Nôsti videlicet sanctam ab
 initio, & à Sede etiam Apostolica
 sanctam habitam, & vocitatam fuisse
 Ecclesiam Pragensem, quam Carolus
 IV. sanctam suam Matrem appellare
 solebat; & idcirco pro integritate
 illius, & primigenio nitore, sancto
 quodã curarũ genere (quod alio sen-
 su dicebat 1. Cor 7. Apostolus) *divisus*
es, sollicitus, quomodo non solùm Tu,
 sed & Sponsa Tua *placeat DEO, & sit*
sancta corpore & spiritu. Sanctam
 prorsus, & omni virtutum decore
 conspicuam decet esse Ecclesiam Tuã,
 in qua Metropolitanam Christus ipse
 pro S Wolffgango dedicavit (Hagek
 ad Ann: Christi 923) ejus major Ara
 à Christo itidem consecrata, in pec-
 cato mortali sacrificare præsumentes
 Mystas non patitur: (Vestigium Boë-
 miæ

DEDICATORIA.

miæ piæ cap: 9.) in cuius Diœcesi Beatiſſima Virgo, & complures cum S. Apollinare & Procopio Sancti, Tempa DEO in ſui memoriam ſtatui expectierunt (Hagek ad A. C. 1213.) cui Divina Maieſtas Theſaurum pretioſiſſimum, quo Romanum Imperium noſtris in Provincijs conſtat, aſſervandũ credidit, Divi, inquam, Martyris VITTI Corpus, Imperialis Dignitatis verum Palladium, quod primò omnium ex ſacris Divorum Corporibus & Lipſanis Romã elatum, Cæſaream ſimul Coronam ex Italia ſecum primùm in Gallias, tum in Germaniam, ac demum in Bohemiam noſtram extulit; eidem Provinciæ Imperij falces fatali quãdam felicitate afferre ſecum ſolitum (quod in Hiſtoria Eccleſiaſtica advertit & annotavit Cardinalis Baronius ad A. Chriſti 920. & 836.) inquam illud aſportari contigiſſet. Sanctam jure meritò oportere eſſe Eccleſiã

Tu-

EPISTOLA

Tuam, cui post Urbem Mundi Dominam, facile omnium plurima DEUS commisit amoris sui pignora, præcipua Passionis suæ reliquit instrumenta, partem S. Clavi, Spinas, ultimæ Cœnæ Mappam, grandia Sindonis & S. Crucis frustra, Funes, ipsum Sanguinem: Peplum seu Velum Beatissimæ Matris, Sanguine ité Dominico conspersum, partem Mensæ Cœnæ Domini: in qua Apostoli omnino omnes, & quàm plurimi Martyres, Virgines & Confessores, ossium suorum reliquijs sepulchra delegere: à cujus pietate & integritate universale Ecclesiæ bonum dependet: cujus Religione Ottomannicum Imperium evertendū est, quando vetustum extat Vaticiniū, illum Principem Ecclesiam S. Sophiæ Constantinopoli recuperaturum, & Orientis Imperium Occidentali adjuncturum, qui Pragensem Ecclesiam splendori suo est restitutus.

San-

DEDICATORIA.

Sanctissimè ergo agis ARCHI-PRÆ-
SVL CELSISSE, Apostolico penitus
zelo ab Ecclesiæ Tuæ agro zizania o-
mnia, & lolium amoliri, & pietatem
ac mores religiosissimos implantare
disponens; efficacissimè siquidem
Fidei hostes ubique terrarum ita es
expugnaturus, quando ex omnibus
deprehendi potest Historijs, non
priùs sanctissimū illud Sophiæ Tem-
plum Mahometo profanatum, & flo-
rentissimum Græciæ Imperiū à Chri-
stianitate avulsum esse, quàm Pragen-
sem S. VITI Ecclesiam dehonestari,
& ejusdem Diœcesim irreligione
Hussitarum contigisset inquinari:
ab eodem simul etiam tempore, Im-
perio Romano in defectum & occa-
sum proruerè incipiente, à quo Re-
gnum S. Martyris VITI Custos, in-
pijs & religiosis Caroli IV. moribus,
sub Rege pigro, pigrescere inchoa-
vit. Propria hæc Archi-Episcopi
Pra-

EPISTOLA

Pragensis, quia Apostolica, Virtus esse debet, Pietatis, Religionis, Glorix, & Honoris Divini zelus, ut dicere cum Elia possit, 3. Reg. 19. *Zelo zelatus sum pro Domino DEO exercituũ;* imò cum Davide ps: 68. *Zelus Domus tuæ comedit me.* Apostolica, inquam, Virtus Archi-Præsuli cõgruit Pragensi undequaque Apostolico, qui ad sacrificandũ DEO omnipotenti quando in Ecclesia Pragensi procedit, ex catena ipsiusmet Principis Apostolorũ S. Petri annulo uno, pro manipulari annulo ornatus; ejusdemq; Baculũ in Pastoralis suo Pedito inclusum deportans, ponẽ iterum deferente alterius Principis Apostolorum & Gentium Doctoris Baculum Subdiacono; indutus Casulam S. Adalberti, Boemorum, Hungarorum, Polonorum & Prutenorum Apostoli, innumeras inter SS. Apostolorum reliquias, atque adeo inter SS. Philippi, Bartholomæi,

Lu.

DEDICATORIA.

Lucae, Marci, sacra Capita; per
Templum ipsis divinis Christi mani-
bus dedicatum; prælato S. Marci E-
vangelistæ manu conscripto (ex quo
Evangelium in Missa legere solet) Evan-
geliorum libro, ad sacrosanctum, &
prodigijs verendum ingreditur S. Vi-
ti Martyris Altare. Hæc Tua PRIN-
CEPS CELSISSE est Dignitas, hæc
prærogativa, cujus mensuram Tu in-
gentibus factis, & Apostolicis curis
dum impletum pergis, patere etiam
me, ex triaria Tua cohorte minimum,
in hostes procurrere, & sub Auspicijs
Tuis, contra Divini honoris contem-
ptores depugnare, quos telis non a-
lijs, quam è sacrae Scripturae penu, &
SS. Patrum armamentario desumptis
hic impeto: securus victoriae, dum-
modo in obduratam, & à nimio ad-
res Divinas frigore congelatam illo-
rum conscientiam ictus penetret; ut
sentiant, quanto vulnere sauciata

· EPIST: DEDICAT:

trahant animam, dum temerè in omnem licentiam, procaciam, & impudentem libertatem, tempore Divinorum, vel sacris in locis effundi illam sinunt. DEUS Opt: Max: REVERENDISSIMAM CELSITUDINEM TUAM, Ecclesiæ Pragensi quàm diutissimè incolumem servare dignetur.

Ita vovet

REVERENDISSIMÆ
CELSITUDINI
TUÆ

æternùm devotus

W. S. T. I. M.